Р Е Ш Е Н И Е
№ 3279

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 10 състав,** в открито заседание на 16.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **1109** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от П. П. М. срещу заповед № з-1140-2/19.12.2013 г. на началника на сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от 3 месеца.

В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена в противоречие с материалноправни разпоредби и при нарушаване на административно производствените правила при издаването й - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – началникът на сектор „Досъдебно производство“ в 04 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи изразява становище за законосъобразност на оспорваната заповед и за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед № з-1140-2/19.12.2013 г. на началника на сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи на П. П. М. – разследващ полицай в група „Р.“ в сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи е наложено дисциплинарно

наказание писмено предупреждение за срок от 3 месеца. Административният орган е мотивирал заповедта си, като е посочил, че е налице нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че за времето от 30.09.2013 г. до 12.11.2013 г. разследващ полицай П. М. в качеството си на разследващ полицай е допуснала изтичане на срока на разследване по досъдебно производство ЗМ-2655/2013 г. и неизвършване на ПСД по досъдебно производство ЗМ-2969/2013 г., като е приел, че виновно е нарушила чл. 203, ал. 1 от НПК. Посоченото нарушение е определено от административния орган като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (неизпълнение на служебните задължения), вр. чл. 226, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (посочващ наказанието писмено предупреждение), вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР (небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед). От събраните по делото доказателства се установява, че дисциплинарното наказание е наложено като е взета предвид справка рег. № 78908/16.12.2013 г. (с посочената справка жалбоподателят е бил запознат на 07.01.2014 г.). От събраните по делото доказателства не се установява до служителя да е била отправена покана за даване на писмени обяснения, но по делото е представено обяснение от П. М. от 06.12.2013 г. В резултат на изготвената справка е издадена и обжалваната в производството пред настоящата инстанция заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповед з-1140-2/19.12.2013 г. на началника на сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на П. П. М. – разследващ полицай в група „Р.“ в сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от 3 месеца. Административният орган е мотивирал заповедта си, като е посочил, че е налице нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че за времето от 30.09.2013 г. до 12.11.2013 г. разследващ полицай П. М. в качеството си на разследващ полицай е допуснала изтичане на срока на разследване по досъдебно производство ЗМ-2655/2013 г. и неизвършване на ПСД по досъдебно производство ЗМ-2969/2013 г., като е приел, че виновно е нарушила чл. 203, ал. 1 от НПК. Посоченото нарушение е определено от административния орган като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (неизпълнение на служебните задължения), вр. чл. 226, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (посочващ наказанието писмено предупреждение), вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР (небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед). Настоящата съдебна инстанция констатира неяснота и противоречие в мотивите на обжалваната заповед, доколкото административният орган е определил извършеното нарушение от една страна като неизпълнение на служебните задължения с посочването на чл. 224, ал.2, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, а от друга страна с посочването на чл. 226,

ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи. Посоченото противоречие препятства възможността за решаване на спора от настоящата инстанция доколкото всяко едно от посочените нарушения предполага налагането на различно административно наказание. При условие, че административният орган е направил преценката за извършено нарушение на служебните задължения, то наложеното наказание би следвало да бъде порицание на основание чл. 227, ал. 1, т. 1 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи, съобразно който дисциплинарно наказание се порицание се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди. При условие, че административният орган е направил преценката за извършено нарушение, изразяващо се в проявена небрежност в служебната дейност, то тогава наложеното наказание ще бъде по чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи, съобразно който дисциплинарно наказание писмено предупреждение се налага за небрежност в служебната дейност. Доколкото, обаче в обжалваната заповед са посочени едновременно за извършени и двете нарушения, а именно както небрежност в служебната дейност, така и неизпълнение на служебни задължения, предвид обстоятелството, че за всяко едно от посочените нарушения се предвижда налагането на различно по вид наказание (за извършването на едното се предвижда налагане на порицание, а за другото налагане на наказание писмено предупреждение), то настоящата съдебна инстанция е изправена пред невъзможността да направи преценката за законосъобразността на наложеното наказание. Следователно, налице е несъответствие между посочените като нарушени норми и вида на наложеното дисциплинарнонаказание, доколкото, ако административният орган е преценил, че извършеното нарушение е това по чл. 227, ал. 1, т. 1 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи, то наказанието, което е следвало да наложи е порицание, което наказание е предвидено, че се налага при неизпълнение на служебните задължения, а не наказанието писмено предупреждение. Посоченото обстоятелство е самостоятелно основание на отмяната на обжалваната заповед като издадена в противоречие с материалния закон. По този начин анализът на съдържанието на обжалваната заповед прави несъмнен извод, че от същата не може да се установи по несъмнен начин кое е извършеното нарушение, за което на жалбоподателя е наложено дисциплинарното наказание.

Обжалваната заповед е издадена и в нарушение на чл. 229, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Дисциплинарно наказващият орган не е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Заповедта е била издадена и при несъобразяване с чл. 229, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи, съгласно който наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. При налагането на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган не е съобразил обстоятелството на броя възложени преписки на служителя за проверявания период, както и обстоятелството дали за посочения период не е било възложено и извършването на други задължения, каквито обстоятелства се посочват в подаденото от жалбоподателя подробно писмено обяснение.

Направените изводи обосновават извода за незаконосъобразност на обжалваната

заповед и отмяната на същата.
Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № з-1140-2/19.12.2013 г. на началника на сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на П. П. М. - разследващ полицай в група „Р.“ в сектор „Досъдебно производство“ в 06 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи е наложено дисциплинарно наказание писмено предупреждение за срок от 3 месеца, като незаконосъобразна.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: